

Izhaja

v s a k p e t e k z d a t u m o m
p r i h o d n j e g a d n e v a .

Dopisi naj se frankujejo in pošljajo uredništvu lista „Mir“ v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osební pogovor od 10. do 11. ure predpoldne in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

MIR

Velja

za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno pod napisom:

Upravništvo lista „Mir“ v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje n a p r e j .

Za in serate se plačuje po 20 vin. od garmond-vrste vsakokrat.

Glasi lo k o r o š k i h S l o v e n c e v

Leto XXIX.

Celovec, 5. sušca 1910.

Štev. 10.

Celovski škandal v državnem zboru.

Poslanec Grafenauer in tovariši so vložili 24. svečana v državnem zboru nujni predlog glede nečuvnih razmer na celovškem glavnem kolodvoru. Nujnost predloga je utemeljeval poslanec Grafenauer sledeče:

Visoka zbornica! Vložil sem nujni predlog čisto posebne vrste. Nekateri od vas si morda mislite, da mu manjka vsaka podlaga za njegovo nujnost; drugi zopet si morda mislijo, da je predlog kot tak nepotreben, ker spada njegov predmet itak v kompetenco železničnega ministrstva. Meni osebno bi bilo zelo prijetno in ljubo, da bi mi takih predlogov sploh ne bilo treba vlagati v rešitev v visoki zbornici.

Že večkrat sem kazal na obstoječe razmere na Koroškem. Moji nasprotniki seveda ne priznavajo dejstev, ki sem jih navajal, in bodo storili tako tudi danes.

Moja dolžnost pa je, da utemeljim predlog. Če bi uporabil pri utemeljevanju svojega predloga ves avtentični material, ki mi je na razpolago, bi to tako izgledalo, kakor da bi hotel zopet govoriti obstrukcijski govor. Slovani pa sploh nismo zato tukaj, da bi obstruirali, razven če se nas k temu prisili.

Kot zastopnik koroških Slovencev bi imel dovolj vzroka in popolno pravico, odreči vladi vsako zaupanje. Ker so se pa, vsaj v toliko, kakor daleč seže moj pogled, in v kolikor je meni mogoče v koroškem deželnem zboru ali na Koroškem opazovati vladno umetnost, razmere v toliko spremenile, da morem spoznati neko stremiljenje vladnih organov po pravici, zato hočem danes utemeljevati nujnost svojega predloga kolikor mogoče na kratko.

Nekateri gospodje tovariši morda menijo, da vloženi predlog ni nujen, in drugi si morda mislijo, da je nepotreben. Moja dolžnost je torej, če prevladuje morda res to prepričanje pri cenjenih tovariših, mojih nasprotnikih, da zbornico prepričam, da to ni res.

Nujnost mojega predloga temelji pa razven v drugih razlogih tudi na tem, da se tu ne gre za kako pravico, ki jo hočejo koroški Slovenci še le izvojevati, ampak se gre le zato, da se Slovincem ne privošči dve leti sem že priznane pravice. To pravico so nam brez pomisleka priznavali do leta 1907., mi smo se je do leta 1907. ali 1908. brez zadržkov posluževali, in ravno sedaj se začnjenja za nas Slovence tudi v tem oziru doba brezpravnosti.

V svojih govorih tukaj v zbornici sem večkrat označil Koroško kot deželo, kjer se dogajajo nemogoče reči in sem tudi rekel, da je Koroška avstrijska Turčija. (Posl. dr. Waldner: Oho!) Tega seveda naši ali moji cenjeni gospodje nasprotniki ne bodo hoteli priznati in izmed teh ne more tudi ravno gosp. profesor dr. Waldner, ki je odgovoril s klicem „oho!“ on, ki uživa v polni meri svoje državljanske in narodne pravice, nikakor razumeti, zakaj se potegujemo za isto pravo, ki je uživa on. Živimo vendar, kakor menim, v urejeni, konstitucionalno vladani državi. Avstrija bi torej ne smela biti Turčija in jaz menim, če se bodo razmere v Avstriji v narodnostnem oziru zanaprej tako razvijale, kakor se sedaj dogaja na Koroškem, potem se Avstrija ne bo mogla kosati niti s Turčijo, ker zdi se, da so v narodnostnem oziru na Turškem boljše razmere, kakor so vsaj v koroški deželi.

Naše narodne zahteve na Koroškem so vendar zelo skromne. Koroški Slovenci priznavamo, da nam ne škoduje, če obvladamo tudi nemščino. V šolskih zadevah stavimo najskromnejše zahteve, ne zahtevamo pa tudi ne v zadevi mojega vložnega predloga kaj nemogočega, ampak zahtevamo tukaj le enakopravnost. Ta ravnopravnost pa ni toliko v nadlego sedaj v Celovcu vladajoči

nemškonacionalni stranki, ampak spada, nočem reči da otežkuje, k dolžnostim osrednje vlade, oziroma železničnega ministrstva. Gospoda moja! Če na Češkem varujejo pravico nemške manjšine do zadnje i-pike, potem bi morali varovati tudi na Koroškem slovenski manjšini pravico do obstoja v toliko, v kolikor dopuščajo državni temeljni zakoni v okviru avstrijske možnosti. Zdi se pa, da skrbi železnično ministrstvo še danes samo za to, da varuje pravice nemških manjšin, pravice slovanskih manjšin pa da podkopava. Drugače to ni mogoče, če opozorim na dogodke na ljubljanskem kolodvoru. Tam nemški potniki niso marali sprejeti vozni listkov, ker je bilo na listkih tudi slovensko besedilo. Iz Gorice ali Trsta na pr. se lahko brez vsakega zadržka peljemo v Celovec, ki se tudi v češkem jeziku imenuje ravno tako, če pa pridete v Celovec, pa ne poznajo tam nobenega Celovca več, ampak samo Klagenfurt in noben Slovenec se ne sme drzniti, imenovati Celovec v svojem maternem jeziku. (Poslanec Pišek: Kako pa imenujejo Celovec ob tržnih dneh?) „Der windische Landtag“ (slovenski deželni zbor) imenujejo Celovec ob tržnih dneh. Dandanes, ko se imenuje nemškonacionalna stranka na Koroškem vsemogočnost, hočejo vse, kar je pametnega, če ima slovansko ime, popolnoma iztrebiti. Mi nimamo pravice imenovati „Villach“ Beljak, tudi nimamo pravice imenovati „Klagenfurt“ Celovec, ker imajo baje vsa ta mesta čisto nemški značaj.

O narodnostnih razmerah v Beljaku sem tukaj v zbornici že večkrat govoril, toda nemškonacionalna stranka na Koroškem, ki se pač trudi, da bi varovala nemštvo v Sudetnih deželah, si misli: Na Koroškem smo sami merodajni, edini vladarji dežele smo in noben kraj ne sme biti, da bi ga imel pravico imenovati Slovenec v svojem slovanskem jeziku.

Kdor pa pozna Celovec, kakršen je v resnici, bo moral priznati, da je danes v istini do ene tretjine slovenski. (Ugovor in medklici.)

Gospodje moji, ne vznemirjajte se tako. Moji nasprotniki menijo, da je Slovenec, ki govori nemško, Nemeec. (Priznanje.) Meni očitajo, rekel bi, pri vsaki priložnosti, da sem Nemeec, ker imam nemško ime. Lahko bi zašel nekoliko v stran in bi po pravici lahko trdil isto o osebah med Nemci. Pa ne maram tega, ker ne spada k utemeljevanju nujnosti mojega predloga. Je pač tako na svetu: Na Francoskem so sprejeli vodstvo francoskega naroda Angleži, Nemci so imeli francoske voditelje in nas Slovence je zadela ta sreča ali morebiti tudi nesreča, da imajo voditelji slovenskega ljudstva na Koroškem nemška imena (voditelji prav nič ne morem zato, da imam nemško ime. Jaz sem popolnoma aklimatiziran, postal sem popolnoma Slovenec. Moji predniki so bivali že iz reformacijske dobe v slovanskem delu Koroške in o meni potemtakem vendar ni več mogoče trditi, da sem Nemeec. (Medklici.) Ali pa se nam Slovincem na Koroškem godi na gospodarskem polju dobro, je vprašanje, na katero hočem odgovoriti drugokrat. Da se nam pa v narodnem oziru ne godi dobro, dokazuje ta od mene utemeljevani nujni predlog.

V mestu Celovcu so bivali pred 30 leti po večini Slovenci in še dandanes izkazuje mesto pet odstotkov Slovencev; kljub postopanju, ki se ga je poslužila sedanja vladna umetnost pod imenom „občevalni jezik“, je mesto Celovec jezikovno mešano mesto. (Poslanec Pišek: Menim, da je Celovec po eni tretjini slovenski!) Gotovo, po eni tretjini je slovenski. V Celovcu zatirajo narodnost mnogih Slovencev.

Mnogi Slovenci spadajo k tistim, ki so pripravljani v prvi vrsti nas Slovence požreti. Če pa pridemo s svojim denarjem v njihove trgovine, potem govorijo izborno slovenski in vedo prav dobro, kateremu narodu pripadajo. Dejstvo glede

narodnostnih razmer v Celovcu je sledeče: Nemci ne morejo imenovati tega mesta čisto nemškega, ravno tako malo kakor mesto Beljak.

Če pa gospodje ne verjamejo tega na besedo, jim dvojezični značaj mesta lahko dokažem z odločbami upravnega sodišča kakor tudi najvišjega sodišča. Upravno sodišče je odločilo, da je mestni magistrat celovski dolžan, ne samo sprejemati slovenske vloge, ampak tudi v slovenski reševati, ker je slovenščina v koroški deželi v navedi in priznana. Čisto enako je razsodilo tudi višje deželno sodišče v Gradcu, da Celovca ni smatrati za čisto nemško mesto, ker se slovenščina ne samo v mestni okolici, ampak tudi v mestu samem zelo pogostoma rabi in govori. (Posl. Marckhl: Preberitel!) Če hočete, da obstruiram. (Posl. Marckhl: Saj imate eno uro časa.) To uro bom še itak izpolnil. (Medklici dr. Rollerja.) To že dobite, pa samo pod tem pogojem, gospod tovariš, da mi to zopet vrnete. Imam tukaj še drugo razsodbo, pa moram navesti prej date prejšnjih razsodb, da pridejo v stenografski zapisnik. Prva razsodba upravnega sodišča je od 4. julija 1891, št. 2358, druga je iz Gradca od 26. majnika 1906, št. I. 798, in tretja, ki ravno tako kakor prvi dve poudarja, zahteva in priznava dvojezičnost mesta Celovec in dolžnost, da morajo sprejemati vloge ne samo magistrat, ampak tudi sodišča — v Celovcu — ima datum z dne 2. junija 1908, potrjena od najvišjega sodišča z dne 14. julija 1908. To so dejstva, ki jih ne morejo utajiti najlutejši nasprotniki obstoječih razmer na Koroškem. Če torej mesto Celovec kot tako sodišča in vse inštanice smatrajo in označujejo kot jezikovnomešanega mesta, potem je popolnoma naravno in pravilno, da bo na Koroškem še drug narod, ker sicer vendar ni mogoče mesta, četudi je glavno mesto dežele, smatrati in označevati kot jezikovnomešano. Praga bi morda imela ravno isto pravico, imenovati se čisto češko mesto, toda tam čuva oko postave nad manjšino v deželi, ki uživa iste pravice, kakor jih ima večina. (Medklici.) Pri nas na Koroškem je merilo kajpada drugo. Pri nas menda ni samo vladajoča stranka, ampak tudi vlada tega nazora, da je treba kratkoma spraviti manjšino v deželi s sveta. To je bilo dosedaj tako očitvidno, da je moral uvideti najneumnejši človek, razen teh, ki so bili pripravljani vreči se našim narodnim nasprotnikom prostovoljno v naročje; to so takoiimenovani napredni Slovenci („fortschrittliche Slovenen“) na Koroškem.

Le zavoljo pravice in da se poslužijo postavno zajamčenih pravic, so Slovenci od nekdanj in ne še le eno ali par let sem zahtevali na kolodvoru v Celovcu vozne listke v materinščini. Povem vam, da mi niti na misel ne pride, da bi na glavnem kolodvoru v Celovcu zahteval vozni listek v kakem drugem jeziku nego v maternem. Pribiti moram, da jaz niti pri blagajni državne niti pri blagajni južne železnice nisem imel nobenega zadržka. Jaz za svojo osebo ne: to dokazuje vendar dovolj, da morajo dotični uradniki biti slovensčine zmožni in so je tudi, kajti sicer bi se bilo vendar meni pripetilo prav isto, kar se je zgodilo opetovano drugim potnikom. Ne bi bilo izključeno, da bi me bili aretirali in uklenjenega izročili magistratnemu uradu. Če je to pri meni mogoče, potem se od nasprotne strani nikakor ne more sklicevati na to, da uradniki državne kakor južne železnice niso zmožni slovensčine. Ti le nočejo, ampak hočejo samo, da se Slovincem na Koroškem vzame v vsakem oziru načeloma vse, do česar imajo svojo dobro, sveto pravico. Koroški Nemci, to se pravi le nemškonacionalna stranka, zakaj med koroškimi Nemci so tudi prav dobri, pošteni značaji... (Poslanec dr. Waldner: Tudi?) Da, tudi! (Posl. dr. Waldner: Tudi?) Da, gospod profesor Waldner, je tako! Ker je stranka, ki ji vi pripadate, v večini, morem govoriti o „tudi“. (Posl. dr. Waldner: Po-

tem spadam tudi jaz zraven?) Ne, vi ne spadate zraven! (Bučna veselost.) Rabil sem besedo „tudi“. Da, gospoda moja, povejte mi, katere se naj kot Slovence, ki nemščino takole precej obvladam, poslužim, ako vem, da so tisti Nemci, ki nam priznavajo našo pravico, docela v manjšini? So pa tudi taki, smem reči, ki nam našo pravico priznavajo in nam jo tudi brez ovinkov dajo, ti pa so žalibog danes na Koroškem v manjšini in bodo ostali v manjšini morda še nekaj let. Toda, gospod tovariš profesor Waldner, za vse večne čase Bog sveta ni ustvaril za vas. (Veselost.)

Nekaj prav značilnih slučajev, ki so se dogodili nam Slovcem na Koroškem v zadnjem času, sem navedel že v predlogu kot takem, prosim le, da mi dovolite prostost, da te značilne dogodke le nekoliko osvetlim.

Prvi slučaj se je pripetil županu velike občine Blato. Občina je popolnoma slovenska, župan nemščine nima popolnoma v oblasti in je po stari navadi zahteval listek do svojega domačega kraja Pliberk v slovenskem jeziku, kakor smo prej vsi delali. Ko pa ni dobil voznega listka, si je dovolil v slovenščini izjavo: „No, to je pa lep red pri železnici, da niti voznega listka ni mogoče dobiti v slovenščini!“ Uradna oseba je seveda razumela slovensko. Potem je vstopil brez voznega listka. Kdo pride za njim? Dva policaja, ki sta ga transportirala iz voza, ga peljala k načelniku, kjer se je mogel župan slučajno legitimirati. Ničesar drugega ni imel pri sebi kakor orožni list in čeravno je nasproti redarjema poudarjal, da je vendar župan občine Blato, mu je vendar načelnik rekel: „Tako, lagati tudi še? Zapreti!“ (Veselost. Medklici.) Načelnik je to ukazal! (Čujte, čujte! Medklici.) Policaja bi morda ne bila aretirala župana, pa na ukaz postajenačelnika je bil aretiran in uklenjen gnan na magistrat. (Čujte, čujte!) Tam se je mogel legitimirati, da je v resnici župan občine Blato, in potem so ga v milosti izpustili.

Par dni nato se je isto zgodilo z nekim posestnikom iz beljaške okolice. To ni tisti slavni Errath, ki ga je proklel gospod tovariš dr. Waldner in ki ga njegov želedec ne more prebaviti, to je drug Erat, prav izboren mož, ta je rekel isto, pritožil se je nad sitnostmi, ki jih imamo koroški Slovenci nekaj časa sem — prej se to ni dogajalo — trpeti. Tega moža so kratkomalo aretirali, peljali ga na magistrat in ga pustili 12 ur v ledenomrzli luknji (čujte, čujte!), reči smemo, ležati in ga zaslišali še le drugi dan. Ko se je legitimiral, so ga obsodili na 12 ur zapora. (Čujte, čujte!)

To so razmere, ki razburijo kri še tako mirnega človeka. (Medklici.) Gospodje od nasprotne strani! Če bi se vam zgodilo kaj takega na pr. na kolodvoru v Ljubljani, tako bi proti temu energično protestirali, in jaz bi bil zadnji, ki bi vam odrekal pravico, ki je v naravnih in pisanih zakonih popolnoma utemeljena; zakaj se naj ista pravica pridržuje nam koroškim Slovcem? (Medklici.) Žal, gospoda moja, ne obvelja pogostoma zakon, ampak volja, in sicer v Avstriji ponavadi volja vlade in njenih organov.

Pred kratkim sem rekel v koroškem deželnem zboru, da čuti osrednja vlada sicer neko resno stremenje po pravici, toda informacije, ki jih dobivajo osrednje vlade tu in doli, so mnogokrat z ozirom na resnico zelo dvomljive vrednosti. Vsled tega so vlade pogostoma opeharjene, če se smem tako izraziti. To se godi tudi na Koroškem. (Konec prihodajit.)

Zoper obmejne Slovence.

Kako se časi spreminjajo! Še pred nedavnim časom so imeli slovenski liberalci polna usta bobnečih fraz za „tužni“ Korotan. Nekateri so podpirali slovensko akcijo na koroški narodni meji tudi dejansko. Tisti del pa, ki ni podpiral naše narodne stranke, je vsaj ni oviral ali ji metal pod noge polen. Vsled tega se naša stranka, ki se je od Einspielerjevih časov do današnjega dne držala strogo katoliškonarodnega programa, ni vmešavala nikdar v strankarske prepire po drugih deželah. Časi pa so se spremenili. Ko so slovenski liberalci dogospodarili po drugih deželah, bi bili radi prenesli svoje stolčke na Koroško, in v največjo škodo naroda in slovenske meje — o j ti patentirani narodnjaki — bi bili radi razdvojili edino in vsled tega krepko našo narodno stranko. Zvalili so v ta namen „Korošca“, ki pa bi bil med koroškim ljudstvom, skoro bi rekli, nepoznan, če ne bi ga ljudje poznali iz „Mira“. Razume se, da koroški slovenski voditelji in ž njimi roko v roki drugi narodnjaki izmed preprostega ljudstva in inteligence niso mogli mirno gledati, kako ruje škodljivca na naši edinstvi in grize na našem odporu proti ponemčevalcem. V ustah so nosili „rešitev in pomoč“ za koroške Slovence, sejali so pa smrt in nam kopali gro-

bove, ki smo jih vedno sproti zopet zasipavali. Da rešijo svoj ugled, so se liberalci polastili „Družbe sv. Cirila in Metoda“, ki prej ni bila družba kake politične stranke, ampak vseslovenska družba. Prvi bi bili in smo bili mi, ki smo zaklicali: Roko proč od družbe, dokler je delala za obmejne Slovence in ne za liberalno stranko, katero so hoteli imeti za rešilni čolnic liberalne stranke. Kljub najhujšemu ogorčenju od strani koroških narodnjakov so v Bohinjski Bistrici odrinili katoliške stranke od družbinega vodstva, le enega Korošca so še izvolili, da bi ž njim slepili svet. Po teh dogodkih smo postali do družbe bolj mrzli, dokler nas družba s svojim famoznim postopanjem nasproti „Slovenskemu šolskemu društvu“ ni naravnost prisilila, da jo pokažemo svetu tako, kakršna je. Od družbe, koje bistvene namen je, da varuje mejo, bi bili pričakovali, da bo z največjim veseljem pozdravila šolsko društvo in mu na vse strani pomagala. Pa družba ni bila več vseslovenska, ampak liberalna. Pa ne dovolj tega. Liberalni listi so prej o bojih koroških Slovcem molčali, le tupatam so takorekoč zavoljo lepšega omenjali posamezne slučaje iz naše borbe, da smo se vedno povpraševali: Ali je res slovensko časnikarstvo tako strankarsko, da od samega strankarstva pozablja popolnoma na ogroženo mejo in pusti brate same bojevati ljut, obupen boj? Sedaj pa je drugače. Vsi slovenski liberalni listi so v enem letu napisali o Koroški toliko, kakor morda prej ne ves čas, odkar izhajajo. Pa menite, da morda iz ljubezni do „zatiranih bratov“? Morda zato, da bi nas vsaj moralno podpirali? O naših ljutih borbah z nemškimi nacionalci v najnovejšem času so skorodane molčali. Peresa njihovih dopisnikov so rjavela. Namesto naših narodnih nasprotnikov so napadali našo stranko, stranko, katera se po svojih slabih, nezadostnih močeh — le bodite odkriti — brani hrabro, možato in jo vsled tega nemški nacionalci dan za dnem ometujejo z blatom.

Tiste naše voditelje, ki so trn v peti nemškimi nacionalcem, so začeli blatiti, vse neuspehe, brez katerih ne more biti nobena stranka, ki je v deželi, kjer imajo najljutejši nasprotniki vso oblast v rokah, so pripisovali „nespretnosti“ slovenskih voditeljev; izlili so strašno veliko črnilo, ne da bi branili našo mejo, ampak da bi spravili našo stranko pri ljudstvu ob kredit. Seveda se pri tem niso vprašali, kaj bi bilo potem s slovensko Koroško, ko bi ubili naše voditelje, dr. Brejca, posl. Grafenauerja in druge. Da, celo naše denarne zavode so spravljali v roke političnim nasprotnikom. To postopanje je bilo neodpustno, in vsak pošten Slovenec, ki ne nosi narodnosti samo na jeziku, bo to obsojal. Kljub temu nismo liberalcev nikdar napadali, ampak smo le zavratne in izdajalske napade odbijali. In odbijati znamo krepko, hudi boji z nasprotniki so nas naredili žilave! Ljudstvo naše pa pozna svoje voditelje bolje, kakor liberalni časnikarji, dobro ve, kje in od koga more pričakovati pomoči in zato si ni samo izvolilo svojih voditeljev, ampak jim je ostalo tudi zvesto. Javnost skušajo liberalci seveda slepiti, zakaj njihove besede ne odgovarjajo njihovim dejanjem. V „Slovenskem Braniku“ n. pr. krasno pišejo in tako narodno, da bi morale nevednemu narodnjaku solze priteči, in hrabro dvigajo „neomadeževano zastavo sv. Cirila in Metoda“, hočejo „pospeševati slovensko šolstvo na katoliškonarodni podlagi“. Vsi, ki ne hvalijo družbe, so ji „zavidni“ in so „izdajalci“. Celo „češki duhovnik“, ki pa sedi v uredništvu „Branika“ ali pa vsaj pozna družbo le iz „Branika“, jim naj služi. Mi pa jih poznamo! Vemo, kakšno je tisto njihovo krščanstvo. Družba pošilja na Koroško, in sicer na osem naslovov liste „Svobodna misel“, „Slovenski Narod“, „Narodni Dnevnik“, „Edinost“, torej same liberalne liste, s katerimi hoče okužiti naše ljudstvo, v kolikor ga še ni okužilo nemško liberalno časnikarstvo. S takim delovanjem se ne brani meje, ampak se le stremi za tem, da se ljudstvu zastudi katoliško-narodno gibanje, ki edino drži narodno življenje na Koroškem. S takim narodnim delovanjem se podirajo temelji, na katerih sloni koroško slovenstvo. Družba zida mostove, ki vodijo iz slovenske stranke v nemškutarstvo. Zakaj pristni liberalci, brezverci, najgrši pijanci in nečistniki na Koroškem so skoro brez izjeme nemškutarji, narodni so le verni, pošteni Slovenci, katere zastrupljajo liberalci.

Vemo že vnaprej, kako bodo liberalci zavijali in lagali ter zivali na nas gnojnico. Nič mari! Pozivamo jih, da naj ne rušijo temeljev, ki smo jih mi sezidali. Ne bomo mirno gledali, kako pogubljajo naš narod lastni bratje. Jokavemu dopisniku v „Narodu“ izjavljamo, da se prav nič

ne kujamo, ampak družbo po takih dogodkih odločno zavračamo! Kličemo: Ali hočete mir ali meč! Ljubši nam je mir, ker je za koroške Slovence koristnejši, a če nam potisnete v roko meč, se ne bojimo boja! Vse za narod! Boj pa vsemu, kar narodu škoduje!

Izjava.

Listič „Freie Stimmen“ je prinesel v zadnji številki notico „Ein windischer Jugendbildner“, v kateri me zlobno in nesramno napada. Izjavljam, da je vsa notica nesramna laž, da je vse od konca do kraja zlagano in da bom nastopil napram lističu „Freie Stimmen“ **pravno pot**. Gospoda dopisnika pa imenujem javno **nesramnega lažnika** in ga pozivam, naj nastopi tudi on napram meni **pravno pot**, če si upa.

Dopisnik pravi, da so me na Štajerskem radi „perwakischer Hetzereien“ morali odpustiti. To je nesramna laž, res pa je, da sem sam prostovoljno prosil, da se me odpusti iz javne učiteljske službe na Štajerskem, ker sem bil imenovan na Cirilmetodovo šolo v Št. Rupert pri Velikovcu. Res je temveč, da me niso hoteli na Štajerskem odpustiti iz službe in da sem moral celo dvakrat vložiti prošnjo za odpust na c. kr. štajerski deželni šolski svet. Res je temveč, da mi je dejal okrajni šolski nadzornik g. Dreflak, da me ne bodo pustili oditi na Koroško, in ko sem le vztrajal pri svoji zahtevi, da se me odpusti, mi je odkrito izrekel svoje obžalovanje, da odidem.

Da me na Štajerskem nikakor niso odpustili radi „prvaške hujskarije“, kaže tudi to, da mi je, četudi sem bil narodnjak, ki sem tudi izven šole deloval za napredek in prosveto naroda, nemški c. kr. štajerski deželni šolski svet izrekel priznanje za moje vestno učiteljsko delo in sem od šolske oblasti dobil dva pohvalna dekreta za izvrstne uspehe, ki sem jih dosegel.

Dopisnik „Freie Stimmen“ me hoče kot vzgojitelja učitelja zasmehovati, a če je meni predpostavljena šolska oblast bila zadovoljna z menoj in mi je izrekla celo priznanje in pohvalo za moje delovanje, me pač malo briga, kako mnenje ima kak zakotni dopisnik o mojem učiteljevanju.

V Št. Rupertu pri Velikovcu sem še le štiri mesece, a gospod okrajni šolski nadzornik je že dvakrat nadzoroval moj razred ter je bil vsaki-krat zelo zadovoljen, ker so otroci izvrstno znali. Na vsa vprašanja so točno odgovarjali tako v slovenskem kakor tudi v nemškem jeziku.

Kot učitelj sem bil vedno prav dobro kvalificiran, kar g. dopisniku lahko dokazem črno na belem. Otroci so me vedno zelo ljubili in ljudstvo me je spoštovalo in tudi tukaj na Koroškem so mi že mnogi izrazili svoje simpatije. In da pridobiva slovenski učitelj na vplivu pri ljudstvu, to je, kar vas nemškutarje jezi.

Dopisnik mi očita nadalje, da sem pri slovenski predpustni veselici tukaj v Velikovcu zasramoval Nemce, da sem se baje preoblekel v „lumpigen Handwerksburschen“, da sem na oder pripeljal „Radeltruen“ in lopato ter sem z metlo baje kazal, kako se bo nemške meščane iz Velikovca napodilo. Da je vse to od konca do kraja zlagano, kaže, da takrat v dvorani niti ni bilo odra, ker so ga že prej odstranili, da je bil za ples večji prostor. Licitirala se je med drugim sicer tudi neka metla, ki je pa jaz niti v roki imel nisem. Zabavali smo se na slovenski veselici na plemenit način, dostojno. Nikdo ni bil maskiran kot „lumpiger Handwerksbursch“, pač pa so nastopili gostje iz Azije in Amerike, ki so bili krasno maskirani ter so pridedili bajen indijski ples ob čarobni razsvetljavi. S tem se Nemcev ni niti z besedico omenilo, kamo še li zasmehovalo, in jaz nisem bil niti maskiran. G. dopisniku se očitvidno blede v glavi, da vidi strahove ob belem dnevu. Saj so bili na veselici tudi Nemci in nikdo ni videl, da bi bil bodisi jaz ali kdo drugi vozil „Radeltruen“ ali kaj takega.

Pač pa je ta slovenska veselica krasno uspela, da so bili še celo Nemci polni hvale o njej, in to je, kar nemške kričače jezi, ker ne zmorejo kaj takega. Koj po veselici so poslali strupen članek v „Freie Stimmen“, ki pa je bil tak, da ga je moralo državno pravdnništvo zapleniti.

Značilno je tudi to, veselica je bila že dne 23. januarja in še le zdaj se je dopisnik domislil, da sem na veselici Nemce zasramoval, da sem se obnašal „bubenhaff“ itd.

Da sem nemškutarjem tukaj in še posebno g. dopisniku lističa „Freie Stimmen“ trn v peti, to itak vem in da me bodete napadali, sem uverjen, a če ste pošteni in spodobni ljudje, poslužujte se poštenih in spodobnih sredstev, pa ne zavijajte res-

nice in nelažite tako nesramno, ker to je res — „bubenhaft“. Anton Pesek, učitelj. Velikovec, dne 28. februarja 1910.

Koroške novice.

Slovinci, kaj je prva narodna dolžnost? Na Koroškem smo Slovenci v manjšini, in nasprotniki nam odjedajo kruh, kjer le morejo. Kajpak bi bilo naravno, da bi vsaj Slovenci drug drugega podpirali. Zlasti narodnih podjetnikov in obrtnikov imamo vse premalo. Te bi morali podpirati z vsemi silami, da jim pripomoremo do boljšega blagostanja. Zato je pač grdo, če jim Slovenci obračamo hrbet in nosimo denar premnogokrat najzagrizenejšim nemškimi nacionalcem, ki nas potem bičajo s pomočjo našega denarja. Na drugi strani je pa tudi dolžnost naših podjetij, da se ozirajo v prvi vrsti na Slovence, kadar oddajajo dela ali jemljejo ljudi v službo. Naroden škandal imenujemo, če „narodno podjetje“ na Koroškem ne trpi samo, ampak daje po nepotrebnem celo prednost uslužbencem, ki nastopajo z nemškimi trakovi in hodijo razbijati slovenske veselice. Kdaj bi trpel kak Nemeč v svoji tovarni Slovenca, če bi tako nastopal? To je neodpustno, zlasti za nas koroške Slovence, ki že itak težko dobimo boljših služb. Imena teh zadnjih zaenkrat zamolčimo. Rečemo pa, da bomo v bodoče proti takim „narodnim“ podjetjem postopali najodločneje in naj nam bodo še tako blizu. Korupcije ne bomo trpeli pod nobenim pogojem, najmanj pa v času, ko celovski nemški nacionalci napenjajo vse moči, da bi nam onemogočili tudi najnedolžnejše veselice. Kakor hitro nam dá kak gostilničar prostore na razpolago, so že „Freie Stimmen“ vzadi in grozijo z bojkotom. Seveda je še dobro, da so v Celovcu tudi še ljudje, ki se grdim napadom nemškonacionalnega glasila samo smejijo. Narodnost na jeziku nam ne zadostuje!

Stenografične zapisnike iz deželnega zbora dobi vsak, kdor si jih pri deželnem zboru pravčasno naroči; seveda mora poravnati stroške. Ustavilo se je pa pošiljanje zapisnikov na občinske urade.

K škandalom na celovškem kolodvoru. V nedeljo, dne 27. svečana, je več slovenskih kmečkih fantov zahtevalo na celovškem kolodvoru vozne listke slovensko, kar je bilo seveda edino pametno. Blagajničarka jih je pa odslovila — brez listkov. V istem trenutku pride iz restavracije g. dr. Brejc, ki se je bil ravnokar pripeljal s shoda v Ločah pri Beljaku. Fantje ga vprašajo za svet, kaj naj storijo. Svetuje jim, da se naj gredo pritožiti k nadzorniku. Vrata jim hoče to zabraniti, ko pa je bilo nekaj fantov že mimo njega, ni vedel, kaj naj stori. V istem trenutku začne nad njimi kričati oficial, ki se je malo prej postavil k blagajni — s policajem in čakal slovenskih „žrtev“: „Nazaj! nazaj! Kaj hočejo ti ljudje?“ Dr. Brejc mu je pojasnil, da se gredo pritožiti. Oficial pravi: „Brez listka ne sme noben naprej.“ Proti dr. Brejcu: „Imate listek?“ Dr. Brejc: „Za pritožbo ne potrebujem nobenega listka.“ Oficialu je tu ušla značilna izjava: „V tem slučaju sploh ni nobene pritožbe.“ Dr. Brejc pa ni nadalje povpraševal razburjenega oficiala, ampak je šel naravnost k nadzorniku, kateremu je dodobra pojasnil stališče koroških Slovencev glede na sekature na celovškem kolodvoru. Nadzornik je poslal s fanti k blagajni tolmača, in dobili so tako listke. Seveda je dr. Brejc zadevo takoj poročal državnemu posl. Grafenauerju na Dunaju.

Je to tudi košček nemške kulture? Pred nekaj časom sta bila izletela dva celovška Slovenca na Kranjsko in se vračala zvečer s poštanim vlakom. V Bistrici v Rožu vstopi v kupej mala družba Celovčanov, dr. Knappitsch — saj je prav pisano tako, ne? — dve mladi dami in gospodek kakih 20 let, očitno malo korajžen. Začuvši slovensko govorico je ta že med vrati napravil neko opazko, nato pa začel kar na glas oponašati ona dva, ki sta govorila naprej svojo pot, ne da bi se zmenila zanj. Obe dami sta ga hoteli pomiriti, a bilo je vse zaman, zato sta šla venkaj na hodnik, kmalu za njima i dr. Kn., zakaj bilo je najbrž celo njemu preveč „fortšritlich“ tako vedenje njegovega znanca. Na odločen poziv, da naj se dostojno vede in gre venkaj, če ne mara poslušati slovenske govorice, je stopil, še naprej se obregujoč, med vrata, nato na hodnik, na kar sta ona dva zaklenila vrata. A tudi tu še ni mogel mirovati! Skozi šipo v vratih se je režal kot norec, tako da stopi eden izmed obeh tja in potegne zastor črez, da bo mir pred tem neotesancem. V tem pa zažvenketa šipa: ta surovina — drugače mu ne moreš reči — je z roko ali s čim drugim z vso silo sunil v šipo in jo popolnoma zdrobil. Ko bi ne bil branil zastor,

bi bila lahko oba nevarno poškodovana. Vse to je bilo tik pred Svetnovasjo. Ko se vlak ustavi, je moral oni brž izginiti, zakaj bilo ga ni nikjer več, ko je konduktar prišel. Na izrecno vprašanje, kdo je bil oni „gospod“, ga niti dr. Kn. ni hotel nič več poznati, niti oni dve dami. Dr. Kn. je menda plačal šipo za „neznanega gospoda“ in stvar je bila konduktarju poravnana. Da bi se Slovenec kdaj tako vedel — hvala Bogu, da nimamo takih ljudi — bi ga v Celovcu čakalo že par policajev! Toliko pridigujejo ti ljudje o nemški kulturi, pa naj le gredo, kamorkoli hočejo v naše kraje: če ga ima kmečki človek, ki je komaj pogledal v šolo, še tako pod kapo, pusti ljudi, ki mu nič nočejo, v miru. Dr. Kn.-u pa bi svetovali, naj bo bolj previden, kadar izbira svoje znance, da jih ne bo treba pri prvi priložnosti zatajevati, ali pa naj pazi, da se jim ne bo olika tako brž — razmočila! Dr. Metnitzu priporočamo, da to notico prebere v deželnem zboru v prihodnjem zasedanju.

Občni zbor S. K. S. Z. za Koroško se je vršil v nedeljo, dne 27. svečana, ob zelo dobri udeležbi v prostorih gostilne „pri benediktinski kleti“. Poročilo tajnika g. Bramorja je pričalo o marljivem delovanju odbora. Gosp. predsednik je izrekel posebno zahvalo gospodu tajniku, ki je za razpošiljanje mladinskih knjižic porabil skoro ves prosti čas. Za mladinske knjižnice, ki jih je ustanovila „Zveza“ že 60, je daroval narodnoobrambni odsek v Ljubljani 500 K, duhovniška kongregacija Sodalitas ss. C. J. 200 K in Družba sv. Mohorja 500 K. V „Zvezi“ je združenih 29 društev. Debata, ki so se je pridno udeleževali društveni zastopniki z dežele, je bila zelo živahna in zanimiva in je dokazala, da so se nekateri mladeniči v društvih zelo izobrazili. Največ se je debatiralo o društvenih domovih. Sprejet je bil predlog, da „Zveza“ nastavi svojega tajnika, g. Jožefa Vajncerja. Sklenilo se je to leto prirediti več mladeniških shodov po dolinah in če mogoče en skupen izlet na Sv. Višarje ter več socialnih kurzov, ki so se dozdej vedno dobro obnesli. Po mestih in trgih, kjer kaže, bo skušala „Zveza“ ustanoviti telovadne odseke in ima v ta namen na razpolago popolnoma izvežbanega telovadca v osebi g. Fr. Bramorja. Pri volitvi odbora se je na večstransko opozoritev oziralo na to, da bo večina odbora v Celovcu, zato da se omogočijo redne odborove seje, ki so sicer nemogoče, če so odborniki raztreseni po celi deželi. V odbor so bili izvoljeni gospa Ana Činkovic in gospodje Bramor, dr. L. Ehrlich, Vajncerl, Fritz, Gril, Smodej. Odbor si je izvolil za predsednika velemarljivega gospoda Fr. Bramorja.

Prvo podružnico „Ostmark“ so ustanovili krščanski socialci v Volšperku v nedeljo, dne 27. svečana t. l. „Ostmark“ je narodnoobrambno društvo nemških krščanskih socialcev. Zoper koga pa se je treba Nemcem braniti? Ali ne napadajo oni na celi črti? Gotovim gospodom bo treba zaklicati: Malo manj nacionalni bodite! Saj vas Slovenci ne naskakujemo, ampak se le branimo. To poudarjamo, ker so nam došle vesti, da smo gotovim nemškim gospodom preveč nacionalni. Išcite pretirano nacionalnost tam, kjer vam je bliže in res doma in je poleg tega še prav nepotrebna. Saj razumemo: Krščanski socialci konkurirajo z nacionalci v „nemštvu“. Prepirajo se, kateri da so boljši Nemci, pozabijo pa pri tem na „krščansko“ vprašanje: Je pa li vse to tudi krščansko?

Ubegla kaznjena. Minolo nedeljo sta pobegnila iz zapora pri celovškem deželnem sodišču kaznjena Edvard Pogačnik in Warmuth, ki sta bila obsojena na dalj časa zapora. Ni še pojasnjeno, kako sta dobila drugo obleko. Pogačnik je tisti znani vlomilec, ki se je nazadnje potepal po Celovcu, preoblečen v duhovnika, misleč, da bo tako pred policijo bolj varen. Warmutha so zaprli lani, ker je vrtal podstrešja v Št. Petru pri Celovcu. Po poklicu je baje ključavničar.

Ubegla kaznjena Pogačnik in Warmuth sta ušla iz celovške jetnišnice na prav zvit način. V ponedeljek, 28. svečana se je vršila na licu mesta sodnijska komisija, pri kateri je izjavil kot izvedenec ključavničar Kollitsch, da begunca nista odprla vrat, skozi katera sta ušla, s silo, ampak najbrž s ponarejenim ključem. Paznika ne zadene nobena krivda.

Sodnijsko imenovanje. Za podpredsednika deželnega sodišča v Celovcu je imenovan deželni sodni svetnik Viktor Potiorek, brat feldečajmojstra Potioreka v Gradcu.

Sneženi plazovi v Celovcu. Minolo nedeljo se je vsul v Pernhartovi ulici s hiše, v kateri se nahaja tobačna trafika gospoda Polaka, sneg na dežnik postarne gospe. Redar je zaukazal hišnemu posestniku, da mora spraviti sneg s strehe, kar pa ni bilo mogoče, ker na nedeljo ni delavcev. Mestna občina naj bi sama najprej z

lastnih poslopij spravila sneg, potem še le naj daje ukaze zasebnikom.

Promoviran je bil doktorjem prava na graškem vseučilišču dne 25. svečana odvetniški kandidat pri deželnem sodišču v Celovcu, gosp. Rok Jesenko. Naše najiskrenejše čestitke!

Šentrupertski župan Wenger je vložil proti socialdemokratskim demonstrantom tri tožbe, dve, ker so mu pobili okna, in eno, ker so trpinčili njegovo dekle. Vlačili so jo baje po tleh za lase in suvali.

Služba kancelista je razpisana pri c. kr. okrajnem sodišču v Pliberku do 26. sušca t. l. Zahteva se znanje slovensčine in nemščine. Prošnje je vposlati na deželnosodno predsedstvo v Celovcu.

Umrli je v Celovcu v 39. letu gostilničar in hišni posestnik Janez Kesnar. Udeležba pri njegovem pogrebu je bila zelo velika. Rajni je bil slovenskega rodu.

Velikovec. (Naš napredek.) Slovenska stvar tukaj čedalje bolj prospava. Izobraževalno društvo „Lipa“ zelo lepo napreduje; tamburaši, naši vrli fantje, so blizu in daleč vsled svojega spretnega igranja zelo priljubljeni in sedaj se ustanavlja v Velikovcu tudi slovensko pevsko društvo. Gledaliških predstav in veselic smo imeli to zimo precej in so vse vrlo lepo uspele, kar Nemce silno jezi. Ker so slovenske prireditve vseskozi dostojne, zanimive in zabavne, jih poseča čimdalje več občinstva, da, še celo zmerni Nemci zahajajo k slovenskim prireditvam, kar nemške kričaje in zabavljače seveda silno peče. Slovenska stvar v Velikovcu lepo napreduje. Za 19. sušca, t. j. praznik sv. Jožefa, pripravljajo vrli fantje, gospodične in gospe večjo igro, na katero že sedaj opozarjamo. Uprizorila se bo žaloigra „Mlinar in njegova hči“. Uloge so v najboljših rokah, dekoracije za to igro so naročene iz Ljubljane in Maribora. Ta uprizoritev bo zelo lepa, in opozarjamo občinstvo že sedaj na njo. Slovenci in Slovenke, 19. sušca vsi od blizu in daleč k predstavi v Velikovec! Natančneje še poročamo.

Grabštanj. (Naša šola) je nemška, šolarji pa otroci slovenskih starišev, to je znano. Ni pa znano, da smo s to šolo čimdalje bolj nezadovoljni, kajti, kako naj učitelji otroke poučujejo in tudi res kaj nauče, katerih jezik ne razumejo? Mi zahtevamo in želimo, da bi naši otroci nemško znali, ali ravno tako tudi zahtevamo in želimo, da bi znali slovensko brati in pisati. Če se celo nemškim uradnikom in komijem nasvetuje slovensko se učiti, zakaj bi potem Slovenec ne smel pravilno slovensko znati? Naša srčna želja je torej, da bi se slovenski šolarji prve dve ali tri leta v slovenščini poučevali in še le potem bi se naj pričelo z nemščino; krščanski nauk, molitev in petje pa naj bi se poučevali vedno v slovenskem jeziku. Kakšen pouk je sedaj v šoli? Tak, da se ga Bog usmili.

Že v prvem razredu imajo otroci samo nemško „fibel“, in vendar nimamo v vseh štirih razredih niti pet nemških otrok. Učitelj prvega razreda je sicer rojen Slovenec, a ne poučuje niti črke slovensko, in ravno on je baje največ kriv, da se je pred petimi leti odpravil abecednik. O metodi ali načinu, kako se v tem razredu poučuje, nočemo govoriti, ali toliko pa smemo reči, da ni pravilno, od starišev in šolarjev zahtevati, da bi otroke začetnike že doma naučili pisati in brati. Če stariši to doma dosežejo, potem je šola sploh nepotrebna. Tudi ni pametno, otroke zavoljo tega zapirati, ker jim nemški pouk in sploh nemščina noče hitro v glavo, kajti ravno radi tega se nekateri otroci branijo hoditi v šolo... Gospod nadučitelj Leks, damo vam ta nasvet: Dajte otrokom slovensko-nemški abecednik in poučujte šolarje na podlagi tega, kar od doma znajo, in prepričali se bode, da se nobeden ne bode več branil. Dokler se to ne zgodi, bo šola za otroke mučilnica, ne pa učilnica. — Poglejte v Tinje! Tam so tudi pred tremi leti zavrgli abecednik, a letos so ga zopet vpeljali, ker so se učitelji in stariši prepričali, da brez njega ni mogoče slovensko deco uspešno poučevati. Naravnost škandal je dalje, da silite male otroke nemško moliti, ko niti besedice ne razumejo. Ali mislite morda, da je Bog Nemeč?! No, potem bode vam enkrat res slabo predlo, ker vi niste ne Nemeč in ne Slovenec. Da so učne moči drugih treh razredov nemške, se razume (ubogi Benda potrebuje slovenske učitelje in učiteljice za nemške otroke) in posebno učiteljica Summerer, o kateri bomo o priložnosti še kaj več povedali, je tako zagrizena, da prepoveduje slovenskim otrokom slovensko pozdravljati in v prostem času v šoli slovensko govoriti. Naj si imenovana „hajl“-učiteljica zapomni, da „vsak otrok govori, kakor zna“. *Eden za več.*

Vzemite,

ako imate nahod, hripavost, zasliženje ali težko sapo, Fellerjev fluid z znamko „Elsa-fluid“. Sami smo se prepričali pri bolečinah v prsni, v vratu itd. o njegovem lekajočem, kašelj utchajočem, oživljavačem učinku. Dvanajsterica za poskušnjo 5 kron, dve dvanajsterici K 8'60 franko. Izdelovatelj samó lekarnar E. V. Feller v Stubič, Elsa-trg št. 67 (Hrvatsko).

Grabstanj. (Oproščeni) ste bili Lucija Fielner pd. Topinca v Dračjivasi in njena 17letna hčerka Zofija pred najvišjim sodiščem na Dunaju. Lansko leto ste prodali nekemu kmetu iz Kranjskega osem prašičev ter pustili za to število narediti živinski potni list, čeravno prašiči niso bili namenjeni na trg v Celovec. Kmet je vzel potem namesto osem devet prašičev in Zofija je izčrtala številko 8 in zapisala 9. Deželno sodišče v Celovcu je obsodilo kmeta na tri tedne, mater na 12 in hčerko na 8 dni strogega zapora. Imenovani so napravili ničnostno pritožbo in obsodba je bila popolnoma razveljavljena. Čestitamo! Tembolj, ker ste bili zgoraj imenovani za časa obsodbe v liberalnih časnikih sramotno napadene.

Borovlje. (Socialistična deca) se kaže v najlepši obliki. Doma se marljivo prebira pred otroci „Judenwille“ in, če treba, nahujska na učitelje, ki so v resnici pravi mučeniki v našem kraju. Bog ne daj, da se kdo dotakne te gospe v šoli, še okregati jih ne sme, ker ti laketi dolgi ljudje takoj zagodrnjajo v bodočo „brado“, da „bodo ata prišli“, ali pa celo v „cajtinge dali“. Pod takimi razmerami je čisto lahko razumljivo, da se obnašajo otroci v šoli in zunaj kakor „veliki“ ter se po njihovem zgledu „zabavajo“, ne da bi se jim zavoljo tega trebalo bati kake kazni. Tako zabavo sta si pred dobrim tednom privoščila dva ideala boroveljske šole Just in Frakl v Dolih. Kakor majhna „epija“ sta iz šole grede drug drugega prijela za grebenček. Kar naenkrat pa potegne Frakl, ki je za pridnosti voljo že enkrat bil nagnan iz šole v Borovljah, svoj nož iz žepa in ž njim ravno tako pridnega Justa rani na obrazu. Če še pripomnim, da je Fraklov oče socij najhujšega kalibra, ki se kaj rad pravda z učitelji za svojega sina, sem cenjenim bralcem povedal dovolj!

Blače na Zili. (Slovo.) Vsi župljani žalujemo po priljubljenem gospodu provizorju, č. g. Tomažu Ulbingu, ki so premeščeni v Dobrovas. V cerkvi in šoli so bili učenik, da se čutimo dolžne, izreči jim javno zahvalo. Bog plati! Želimo, da najdejo gospod Ulbing povsod tako hvaležna srca za svoje blago delovanje kakor pri nas!

Apače. (Slovo.) Dne 1. marca nas je zapustil naš priljubljeni in obče spoštovani mežnar Josip Božič pd. Jakopičev v Apačah. Več kot 14 let je opravljal vestno in v splošno zadovoljstvo svojo službo in si tako pridobil srca vseh apaških župljanov. Ž njim izgubimo izvrstnega, mladega narodnjaka, katerega bomo vedno pogrešali. Nakupil si je posestvo in gostilno pri pd. Suhecu v Encelnivasi, župnija Galicija. Voščimo iz celega srca, da bi se odhajajočemu na novi domačiji prav dobro godilo, da bi bil zadovoljen in srečen!

Št. Rupert pri Velikovu. († Gojenka Micka Grabner.) Dne 20. svečana t. l. je tukaj po šesttedenskem bolehanju in večkratnem prejemanju sv. zakramentov umrla 13 let stara učenka četrtega razreda naše „Narodne šole“ in gojenka našega šolskega internata Micka Grabner, mesarjeva hči iz Motnika na Kranjskem. Rajnka Micka je bila vzorna deklica, ponos svojih staršev, zelo marljiva učenka in zgledna gojenka. V zadnjih velikih šolskih počitnicah se je doma na paši prehladila, tukaj se je pa zopet popravila. Sodelovala je še pri krasni igri zadnje naše božičnice „Dušica v gozdu“ ter je kot Amara prav izvrstno predstavljala čednost kesanja. Po novem letu pa je začela bolehati na pljučih in vkljub najpožrtvovalnejši postrežbi od strani č. šolskih sester ni bilo za njo več pomoči. Pogreba, ki je bil zelo sijajen, se je udeležil visokorodni gospod c. kr. vladni svetnik plem. Mayrhofer z gospo soprogo, obilo šentrupertskih fananov in vsi otroci naše šole pod vodstvom č. šolskih sester. V nagrobnem govoru je g. župnik Treiber opominjal otroke na resničnost izreka „stari morajo, mladi pa morejo umreti.“ Lani smo na ravno tem pokopališču k zadnjemu počitku položili najmarljivejšega učenca naše šole, Lipeta Urbane, ki je pri kopanju utonil v Dravi, letos pa je prišla vzorna učenka Micka Grabner na vrsto. K navzočemu dekličinemu očetu obrnjen pravi gospod župnik, ljubi Bog zahteva od nas, da mu najljubše, kar imamo na svetu, žrtvujemo, vdajta se tedaj z materjo radi te bridke izgube popolnoma v voljo božjo, rajnka Micka bo za vaju pri Bogu prosila. Končno so še nčenke zelo lepo zapele ginljivo žalostinko „Nad zvezdami“. Priserčna hvala vsem udeležencem pri pogrebu, vzorna deklica pa naj v miru počiva!

Sveče v Rožu. (Popravek.) V zadnjem poročilu o društveni prireditvi kat. slov. izobraževalnega društva „Kočna“ v Svečah se je vrnila neljuba pomota. Začetek društvene prireditve namreč ni „1/2 11. uri dopoldne“ ampak „1/2 4. uri popoldne“, kar je itak sicer samosebi umevno. — Za društveni oder so nadalje

darovali: Slavna posojilnica v Št. Jakobu v Rožu in veleč. g. župnik Mat. Ražun 25 kron in velerodni g. nadučitelj Lovro Horvat v Zilski dolini 3 krone. Iskrena hvala darovalcem!

Gospodarske stvari.

Za čebelarje. Kdor hoče imeti „Slovenskega Čebelarja“, naj kupi za dva in pol krajcarjev dopisnico. Na prvi strani napiše s svinčnikom ali s peresom: Na upravništvo „Slovenskega Čebelarja“ v Ljubljani. Na drugi strani pa napiše: Prosim, pošljite mi „Slovenskega Čebelarja“. Pridenite prvi številki položnico. Ko bodem isto prejel, vam bodem poslal denar. Zdaj pa napiši še razložno ime, kraj in pošto. (Na primer: Franc Bučar, po domače Strdinjak v Šumah, pošta Sladka gora, Koroško.) Ne bo dolgo, bo pa prišel „Slovenski Čebelar“ na tvoj dom. Notri boš našel tudi položnico. To izpolni sam ali pa poprosi koga drugega, da jo izpolni in oddaj jo z denarjem vred na pošto. „Slovenski Čebelar“ izhaja enkrat na mesec in obsega po 16 ali pa še več strani. Vkljub temu pa velja za koroške Slovence le 1 (eno) krono na leto. „Slovenskega Čebelarja“ lahko naroči vsak. Kdor pa hoče ustanoviti čebelarsko društvo, ta naj prosí za pravila pri „Osrednjem čebelarskem društvu“ v Ljubljani.

Društveno gibanje.

Koroška podružnica Slovenskega Planinskega Društva ima v Celovcu svoj redni občni zbor v nedeljo, 13. marca t. l., ob 1/2 8. uri zvečer, v Benediktinski kleti. Na dnevnem redu so: Poročila odbora, volitev novega odbora, slučajnosti. Vsi cenjeni člani podružnice S. P. D. so naprošeni, da se gotovo udeležijo zborovanja. S planinskim pozdravom! Podružnični odbor.

Šmihel pri Pliberku. Naše slov. kat. izobraževalno društvo priredi na Velikonočni pondeljek ali na Belo nedeljo veselico v prid „Delavskemu domu“ v Podljubelju. Na sporedu bo govor, petje, tamburanje, tri šaloigre in srečolov. Da se bo slednji dobro obnesel, prosimo že sedaj vse prijatelje našega društva, da nam poklonijo dobitkov, ki naj se pošiljajo naravnost na društvo. Obenem vabimo vse veselja željne Slovence, da pridejo na veselico. Da jim ne bo žal, bo skrbel odbor.

Sveče v Rožu. Kat. slov. izobraževalno društvo „Kočna“ v Svečah priredi v nedeljo, dne 6. sušca t. l., ob 1/2 4. uri popoldne pri „Adamu“ v Svečah svoje mesečno zborovanje. Na sporedu je: 1. Tamburanje; 2. pobiranje udnine in čitanje pravil; 3. pogovor o društveni zastavi; 4. govor; 5. slučajnosti. Potem se bodo na novem društvenem odru predstavljale dve prav zanimivi igri; vsaka v dveh dejanjih s petjem. Takrat bodo nastopila tudi prvokrat domača dekleta. — Vstopnina za ude: 20 vin., za neude: 40 vin. Vse Slovenke in Slovence vabi prav vljudno odbor.

Politične vesti.

Nemška nacionalna zveza.

Nemški svobodomiselní državni poslanci so si poiskali zopet novo firmo, ki se imenuje „Nemška nacionalna zveza“. Razne nemške svobodomiselné stranke in strančice so začele spoznavati, da se jim gubijo tla pod nogami in da prehaja njihov svoječasní vsemogočni vpliv počasi na nemške krščanske socialce. Čeravno so se objemali nemški svobodomiselní z nemškimi krščanskimi socialci v „deutsche Gemeinbürgerschaft“, so se združili v eno večjo stranko, v resnici naperjeno proti krščanskim socialcem. Kadar se je šlo zoper Slovence, tedaj so se nemške stranke itak našle in stale edine kakor ena sama nemška stranka. Nemški radikalci z Wolfom na čelu in nemški judovski liberalci z dr. Lichtom na čelu, hudi medsebojni nasprotniki, so v bratskem objemu. „Nemškoradikalen, nemškonacionalen, svobodomiselnó-agraren, liberalen — vse je bilo samo slepomišenje za volilce, ki so postajali nezaupni,“ piše dunajska „Reichspost“. V vodstvo nove zveze so bili izvoljeni dr. baron pl. Chiari, dr. Damm, dr. Gross, dr. Sylvester in Wolf. „Nemška nacionalna zveza“ šteje 77 udov, dočim šteje „Slovenska Jednota“ 124 poslancev. Druge stranke v državnem zboru štejejo: Krščanski socialci 96, socialni demokratje 88, Poljski klub 70, Unio Latina (Lahi in Rumuni) 20, Rusinski klub 20, bukovinski Rusini 5, judovski klub 4, Schönererjanci 3 poslance. Divjakov je 9. Vseh skupaj je 516 državnih poslancev.

Kdor pospešuje „Mir“, dela za narod!

Kaj je novega po svetu.

Slovensko pevsko društvo na Dunaju je priredilo 3. sušca koncert, pri katerem so proizvajali poleg čeških, hrvatskih in ruskih pesmi tudi slovenska zborá: „V celici“, moški zbor z bas-solo od Lud. Hudovernika in „Tam za goro“, mešan zbor s solospeli od Karola Jeraja.

Največja trgovina z oblačilnim blagom v Celovcu.

Zaradi poznejše oddaje trgovine redka prilika: Akoravno se je zadnji čas blago silno podražilo in se bo še veliko podražilo, prodajam od 10. februarja 1910 začeni blaga za več kot 250.000 kron pod tovarniško ceno. Za trgovce in krošnjarje, krojače in šivilje še poseben popust. Prosim za obilni obisk. Z odličnim spoštovanjem

Anton Renko, posestnik,

ogel Kramerjeve ulice in Novi trg v Celovcu.

Župnik Hlinka prost. Slovaški župnik Hlinka je bil izpuščen iz zapora v Szegedinu. Hlinka je bil obsojen zaradi „hujskanja“ proti mažarski narodnosti in državni oblasti na dve leti ječe.

Zločin orožnika. V Brajli na Rumunskem so zaprli orožnika Gavriilo Daranga, ker je obdolžen, da je pred tremi leti s sekíro ubil Ivano Sirbu, s katero je živel skupaj. Truplo je razseká v trinajst delov in jih zavil v vreče, katere je skríl v neki jami. Delavci so našli razkosano truplo, ko so kopali zemljo.

Svetujemo vam, da revmatične in protinske bolečine v križu in po udih, trganje v ledjih, ne zanemarite. Dvanajsterica za poskušnjo Fellerjevega fluida z znamko „Elza-fluid“ stane samo 5 kron. Učinkljive prvine rabarbarakorenine, ki pospešujejo preosnovo, tedaj izboljšujejo kri, vsebujejo bolečine utehajoče, tek pospešujoče, krč olajšujoče Fellerjeve odvajalne rabarbara-kroglice z znamko „Elza-kroglice“, 6 škatel franko 4 krone. Razpošilja E. V. Feller v Stubi, Elza-trg 67 (Hrvatsko).

Spomenik cesarju nameravajo postaviti v Išu, kamor zahaja naš vladar skoro vsako leto na letovišče. Spomenik bo predstavljal cesarja v lovski obleki, stoječega na štrleči skali, pod njo leži ustreljen jelen.

POPOV
najboljši ČAJ sveta.

Holandski parnik se je potopil. Holandski parnik „Dankbarkeit“ se je potopil na voznji v Rotterdam z vsem moštvo in družino kapitanovo.

Trije parniki so se potopili. Iz Teherana je pred tednom dni došla v London brzojavka, da so se v perzijskem zalivu potopili trije parniki, ko je razsajal strašen vihar. Nihče se ni rešil. Moštvo in potniki, nad 200 oseb, je utonilo.

**Dobra
poceni
zdrava**

mora biti resnična kava za družino. To je pa Kathreiner Kneippova sladna kava, toda le tedaj, kadar je gospodinja previdna in pri nakupu izrečno povdarja ime Kathreiner in vzame le izvirne zavitke s tem imenom in s sliko župnika Kneippa kot varstveno znamko.

Četvorčki. Neka Angležinja W. Wilsonova je povila četvorčke, in sicer dva dečka in dve deklici. Prej je povila že dvakrat trojčke in enkrat dvojčke, tako da ima dotični zakonski par po devetletnem zakonu 12 otrok.

Prva srbska interpelacija v turškem parlamentu. Srbski poslanec v carigradskem parlamentu, Sava Stojanović, je vložil na ministra notranjih zadev interpelacijo v srbskem jeziku.

Darovi.

Za mladinske knjižnice:

Mil. g. proš Mat. Randl 10 kron; čč. gg. Iv. Lučovnik 10; Iv. Serajnik 5; Jos. Rudl 2; Mohorjani iz Škocijana v Podjuni 10; Val. Kraut 5; Šim. Greiner 2; J. Brabeneč 3; Evgen Pindelsky 2. Iskrena hvala darovalcem! Rodoljub! Spominjajte se večkrat s kakim darom slovenske mladine na Koroškem. Darovi se naj pošiljajo na S. K. S. Z. za Koroško (odsek za mladinske knjižnice) v Celovcu, Koroška ulica št. 30. Tudi narodni kolek, ki se dobiva ravnotam, se priporoča.

Tržne cene v Celovcu

24. svečana 1910 po uradnem razglasu:

Blago	100 kg		80 litrov (biren)			
	od do		K v			
	K	v	K	v		
Pšenica	—	—	27	50	17	60
Rž	19	50	20	—	11	50
Ječmen	—	—	—	—	—	—
Ajda	—	—	18	—	9	—
Oves	16	50	18	—	6	—
Proso	—	—	—	—	—	—
Pšeno	—	—	28	60	18	—
Turščica	—	—	15	50	9	—
Leča	—	—	—	—	—	—
Fizola rdeča	—	—	—	—	—	—
Repica (krompir)	—	—	5	77	2	60
Deteljno seme	—	—	—	—	—	—
Seno, sladko	10	—	12	—	—	—
" kislo	7	—	10	—	—	—
Slama	6	—	7	50	—	—
Zelnate glave po 100 kosov	—	—	—	—	—	—
Repa, ena vreča	—	—	—	—	—	—
Mleko, 1 liter	—	24	—	26	—	—
Smetana, 1 "	—	60	1	20	—	—
Maslo (goveje), 1 kg	2	80	3	—	—	—
Surovo maslo (putar), 1 "	2	80	3	20	—	—
Slanina (špeh), povoj, 1 "	2	20	2	40	—	—
" surova, 1 "	1	80	1	90	—	—
Svinjska mast, 1 "	2	10	2	20	—	—
Jajca, 1 par	—	16	—	18	—	—
Piščeta, 1 "	2	—	2	40	—	—
Race	—	—	—	—	—	—
Kopuni, 1 "	—	—	—	—	—	—
30 cm drva, trda, 1 m ²	3	40	3	70	—	—
30 " " mehka, 1 "	3	—	3	30	—	—
Živina	Počrez		100 kilogramov		Prignalo	Prodalo
	od do		žive vage zaklana			
	v kronah		od do	od do		
Konji	—	—	—	—	—	—
Biki	—	—	—	—	—	—
Voli, pitani	484	520	64	68	—	8
" za vožnjo	880	440	—	—	—	16
Junci	204	270	—	—	—	10
Krave	168	440	—	—	—	56
Telice	100	132	—	—	—	6
Svinje, pitane	—	—	—	144	150	36
Prasete, plemena	16	56	—	—	—	262
Ovce	—	—	—	—	—	204

Vabilo

na

redni občni zbor

Hranilnice in posojilnice Marija na Zili,

registrovane zadruge z neomejeno zavezo, ki se vrši

19. marca, na dan sv. Jožefa, ob 3. uri popoldne

s sledečim sporedom:

1. Čitanje revizijskega poročila.
2. Poročilo računskih pregledovalcev in odobrenje računskega zaključka za l. 1909.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Volitev odbora in računskih pregledovalcev.
5. Slučajnosti.

K polnoštevilni udeležbi vabi vse zadržnike **odbor.**

Slovenec Konrad Skaza

delavnica za vsa cerkvena dela

o St. Ulrich, Gröden (Tirolsko)

se najtopleje priporoča za vsa cerkvena dela. Velikanska zaloga sv. razpel. Novi zanimivi slovenski ceniki za stonj in franko. Postrežba solidna in hitra.

Vabilo

na

redni občni zbor

Hranilnice in posojilnice v Kazazah,

registrovane zadruge z neomejenim poroštvom, ki se bo vršil

v nedeljo, 13. sušca 1910, ob 3^{1/2}. uri popoldne v župnišču

s sledečim sporedom:

1. Potrjenje računa za leto 1909.
2. Poročilo načelstva.
3. Volitev odbora in računskih pregledovalcev.
4. Slučajnosti.

K polnoštevilni udeležbi zaradi važnega posvetovanja vabi vse zadržnike **načelstvo.**

Vabilo.

Hranilnica in posojilnica v Glinjah,

registrovana zadruge z neomejeno zavezo, ima svoj

redni občni zbor

dne 20. sušca 1910, ob 4. uri popoldne v prostorih hranilnice in posojilnice na Trati pri Glinjah

s sledečim sporedom:

1. Čitanje revizijskega poročila.
2. Potrjenje računa za leto 1909.
3. Posvetovanje o razdelitvi čistega dobička.
4. Volitev odbora in računskih pregledovalcev.
5. Slučajnosti.

K obilni udeležbi najvljudneje vabi

načelstvo.

Služba organista in cerkovnika v Podkrnosu pri Celovcu

se odda. Ker plača cerkovnika obstoji večinoma v donesku cerkvenih njiv in travnikov, bi služba bila najbolj primerna za moža, ki je oženjen in ima par večjih sinov.

Lovske puške

vseh sestav, priznano delo prve vrste, z najboljšim strelnim učinkom, priporoča

Prva borovska orožnotovarniška družba

Peter Wernig,

družba z omejeno zavezo v Borovljah, Koroško. Ceniki brezplačno in poštne prosto.

!Slovensko podjetje!

Franc Souvan sin

Ljubljana, Mestni trg št. 22 in 23

Tiskana in tkana bombaževina

Bela in rjava kotenina

Domače in angleško sukno

Francoska svila

Modno blago iz prvih tvornic

Najboljše češko platno

Popolne opreme za neveste

Oprave za hotele in stanovanja

Največja zaloga preprog

Solidna postrežba! Nizke cene!

Nov, gotičen oltar

iz hrastovega lesa, napol izdelan, pripraven za majhno cerkev kot glavni oltar, se proda za izdelavno ceno. Načrt na razpolago. Delo se vidi v delavnici podobarja

Jan. Goleš-a

v Celovcu, Paradeisergasse št. 20.

Svarilo!

Prosimo spoštovana gospodinja, ne zahtevajte pri nakupu kar na kratko zavitek ali zaboječek „cikorije“, temveč določeno znamko:

: Franck:

da imate jamstvo za vedno jednako in najboljšo kakovost. — Pazite pri tem na varstvene znamke in podpis, kajti naše zamotanje se v enakih barvah, papirju in z podobnim natisom ponareja. —

Tovarn. znamka. Tovarn. znamka. Tovarn. znamka.

nl. X 4457, 12:8 H. V.

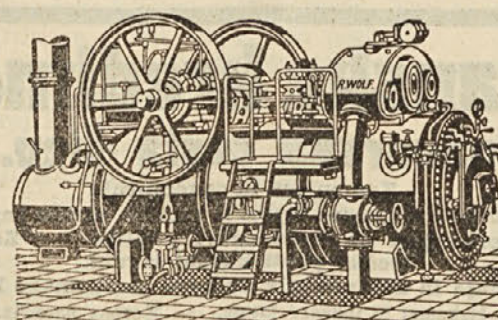
Henrik Franck sinovi

Kuvel.

Rojaki, spominjajte se podljubelskega „Delavskega doma“.

Linc 1909: Zlata kolajna; najvišje odlikovanje.

R. WOLF Magdeburg-Buckau.

Filialka Dunaj, Dunaj, III., Heumarkt št. 21.

Premakljivi in nepremakljivi polnoprarni in patentovani

vročeparni lokomobili

z 10 do 800 konjskimi silami.

Najbolj gospodarsk, trpežen in zanesljiv gonilen stroj za vse vrste delovanja v industriji in poljedelstvu.

Vseh izdelkov nad 650.000 PS.

Pokrite vsako rano

skrbno, ker se po okužbi lahko izcimi huda rana.

Že 40 let se je izkazalo mečilno vlačno mazilo, takozvano *praško domače mazilo* kot zanesljivo sredstvo za obvezo. To obvaruje rane, olajšuje vnetja in bolečine, hladi in pospešuje zaceljenje.

Razpošilja se vsak dan.

1 pušica 70 vin. Proti predplačilu K 3-16 se pošljejo štiri pušice, za K 7- pa 10 pušic poštine prosto na vsako postajo avstro-ogrsko monarhije.

Pozor na ime izdelka, izdelovalca, ceno in varstveno znamko. Pristno le po 70 vin.

Glavna zaloga

B. FRAGNER, c. in k. dvorni dobavitelj

lekarna „Pri črnem orlu“

Praga, Mala straná, vogal Nerudove ulice št. 203.
Zaloga v lekarnah Avstro-Ogrske.

Emil Mehlhofer-jeva vdova

pasarstvo in obrt z bronom

Celovec, Stolne ulice št. 4, Celovec

nasproti dvornemu vrtu

se zahvaljuje za doslej izkazano zaupanje in se priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu z izgotovljenimi deli za napravo vseh v to stroko spadajočih

cerkvenih in bronastih del

napravljenih po najnovejših vzorcih, lepo izdelanih, po najnižjih cenah, na pr. svečnikov za oltarje in podobe, kadilnic, svetilk, kelihov, ciborijev, mašnih konvic s skledicami,

posod za blagoslovljeno vodo, sveto olje, križev za oltarje, zastave itd.

Prenavljajo in popravljajo

se vse v to stroko spadajoče **cerkvene stvari**, in se jamči za dobro pozlačenje in posrebreženje v ognju. Pisma naročila se izvršujejo najhitreje in točno. Opomba: V zalogi ima tudi kozarce za večno luč. Dobi se tudi oglje za kadilnike.

Posebno si dovoljujem častiti duhovščini in sl. občinstvu naznaniti, da nimam nobenega potovalca in tedaj tudi nihče ni opravičen zame dela prevzemati ali izvrševati.

Superfosfat

mineralno in animalično, najbolj priznana, najbolj zanesljiva in najcenejše gnojilno sredstvo fosforove kisline

za vsako zemljo.

Vsebinska strogo zajamčena. Zajamčen najhitrejši učinek, najboljši uspehi.

Za pomladansko obdelovanje neogibno potreben.

Dalje

amoniakove, kalijeve in solitarjeve superfosfate

odpošiljajo vse

tovarne umetnih gnojil, trgovci, poljedelske zadruge in društva.

Pisarna: Praga, Prikopi 17.

Loterijske številke 26. februarja 1910:

Trst 44 90 88 48 13
Linc 35 4 78 66 73

Kupujte vžigalice v korist obmejnih Slovencev!

Kranilno in posojilno društvo v Celovcu

4 1/0 / 2/0

kmečki kreditni zavod za Celovško okolico
Pavličeva ulica št. 7

uraduje

ob četrkih od 1/2 10. do 12. ure in od 1/2 2. do 3. ure,
ob sobotah od 10. do 12. ure.

4 1/0 / 2/0

Društvo jamči za popolno varnost vlog s premoženjem vseh udov.

Lekarnarja

Allein echter Balsam
aus der Schutzengel-Apotheke
des
A. Thierry in Pregrada
bei Rohitsch Sauerbrunn.

A. Thierry-ja balzam.

(Postavno zavarovano.)

Edino pristen z redovnico kot varstveno znamko.

Učinkuje proti želodčnim krčem, napihovanju, zaslizenju, nerednostim v prebavanju, kašlju, pljučnim boleznim, bolečinam v prsih, hripavosti itd.

Zunanje celi rane, olajšuje bolečine. 12 malih ali 6 podvojnih steklenic ali velika posebna steklenica K 5.—

Lekarnarja A. THIERRY-ja edino pristno

centifolijsko mazilo

sigurno učinkuje proti tvorom, ranam, ranitvam, še tako starim vnetjem. Dva lončka K 3-60.

Naročila se naslavlja na lekarno angela variha

A. THIERRY v Pregradi pri Rogatecu.

Dobiva se skoro po vseh lekarnah.

Izdelki prve vrste iz trdnega blaga tkani!

Brez konkurence!

Izborna kupna priložnost za trgovce s krojnim blagom in krošnjarje. Odpošiljanje tudi na zasebnike!

Vsa roba zajamčeno pralna.

40-45 metrov ostanki K 15.—
40-45 metrov ostanki po želji izbrani, najfinejši special „ 18.—

Cefir za bluze in srajce, izbira za poletje 1910. Blago za predpasnike in domačo obleko, delains z milimi modnimi vzorci; slezko platno, oksford za srajce, zelo trpežne kakovosti za vsakdanjo rabo, kanafas za posteljne prevlake z jamčenjem za mnogoletno trpežnost, barvasto blago za spodnja krila, atlas-satin v krasno bliščečih barvah in z najnovejšimi vzorci. Na željo tudi bluzni flanel in zimsko blago.

Če naročila na poskušnjo ne ugajajo popolnoma, jih sprejemam nefrankirana nazaj in vrnem takoj znesek.

Pošiljatve po povzetju.

Mehanična tkalnica platna in prižastega blaga
Karol Kohn, Nachod, št. 16, Češko.

Redka prilika! Nakupil sem od pogorele tovarne celozalogo nekoliko skvarjenih težkih flanelovih odej

najnovejših vzorcev, na katerih je opaziti docela neznatne, komaj vidne madeže od vode in jih pošiljam 3 komade za 9 K težke odeje 4 komade za 10 K po povzetju. Odeje so primerne za vsako boljše gospodinjstvo za pokrivanje postelj in oseb ter so zelo tople in mehke. Odeje so nad 190 centimetrov dolge in 135 centimetrov široke. — Z mirno vestjo lahko rečem, da bode vsak z naročilom zadovoljen.

OTON BEKERA, odsluženi c. kr. nadzornik finančne straže,
NACHOD (ČEŠKO).

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu

Delniška glavnica K 3.000.000.
Rezervni fond K 300.000.

Denarne vloge od dne vloge
obrestujemo po 4 1/2 / 0 do dne vzdiga.

Kolodvorska cesta št. 27.

Zamenjuje in eskomptuje

izrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone.

Daje predujme na vrednostne papirje. — Zavaruje srečke proti kurznim izgubam.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavotije.

Eskomt in inkasso menic. — Borzna naročila.

Centrala v Ljubljani. Podružnice v Spiljetu, Trstu in Sarajevu.

Turške srečke. Šest žrebanj na leto. Glavni dobitek 300.000 frankov. Na mesečno vplač. po K 8.— za kom. Tiske srečke s 4% obrestmi. Dve žrebanji na leto. Glavni dobitek K 180.000. Na mesečno vplačevanje po K 10.— za komad.

Prodaja vseh vrst vred. papirjev proti gotovini po dnevnem kurzu.